

הנהגות - ברכות ישראל

נחיתות - מהירות - חסכון - בטיחות

חליפות הריון
 קיצור מחיר
תאם
תא שדר מסדיק 19
 אולבוס 62 19 13 12

סקידים תלמידים
 תלמידים
 ממודנמים
 הרשמו עוד היום לקורס החדש
קצרות
 עברית ו/או אנגלית
 (שני חודשים, סמיים שבוע)
 באולסן גרגי (GREGG)
 מנהל: ח. בריקמא (קמפינסקי)
תלמידי: רחוב גורדון 5
 חיסה: בנייה הספר, במעלה
 ימים שמיני ליום 50
ה צ ל ח ח מ ו ב ט ח ת

בחדש העשור של מפעל הפיס

4 הגרלות

עם פרסים ללא תקדים

ב-213 אלף פרסים נסק כ-600 אלף לירות

בחינות בגרות
 נפתחים קורסים חדשים מוקדמות ובגרות
טכניקון
 תל-אביב רח' בלפור 6
 פרטים והרשמה 5-7 בערב
 תיכון ערב לאקסטונים
 חיסה: רח' ביאליק 17

יהודי המגרב

קראתי בעניין את הרשימה המאלפת בדיבר מינויו של יהודי כמנהל משרד הכסחון בממלכה המגרבית, היא מרוקו (העולם הזה 1254) והדבר הזכיר לי שיחה מפני שנה שקיימתי עם מר מאיר טולידנו, נציגה של אותה ממלכה בוועדת פירנצה. בין השאר שוחחנו על מצב יהודי אותה ארץ ומידת האיסון שנתנים בהם, ועל האפשרויות הפתוחות בפניהם. מר טולידנו נטל מעל שולחו מלון "גרנד הוטל מרטוני" את התפרים ורשם עליו במישר דקות מספר עשרות שנות של יהודים, החופסים עמדות פתוחה בכל שטחי ההיים הצוי בוריים של מולדתו. בין השאר רשם את שמו של מר בוהרשטיין, שהיה באותה תקופה מני-הל קבינט מיניסטרוון הכסחון הלאומי, וי עתה התמנה מנהל כללי של אותו מוסד. בן שיחי יועץ בדרגת קונסול למשי רר הכלכלה.

טולידנו

בין יתר התפקידים, אותם ממלאים יהודי מרוקו, ציין: מנהל המכירות, מנהל הכסחון הניאולוגי, חברי הוועדה הממלכתית לריפורמה הינוכית, ראש לישבת שר הפנים, מנהל כללי של משרד המסחר, מנהל הניסוח, שר הדואר, מנהל רשות הפוסטלים, נכסח למשרד ראש הממשלה, ועוד. משיחתי זאת נתקבל אצלי הרשום כי ה-ממלכה המגרבית, לא רק שאינה מפלה ליהודי רעה את אזרחיה היהודים, כי אם להיפך: משתדלת בכל האמצעים לעורר את אמונם במשטר הערבי החדש ולקרנם לארץ. מר טולידנו סיפר לי גם על צדדים אפלים בחיי יהדות מרוקו, באותו ענין לנערות היהודיות שנחטפו בידי ערבים, הוא אמר שקרו מקרים כאלה, אבל ראשי העדה היהודית פנו למלך (המנות) וזכו להתייחסות המלכה. המלך נינה פעולות ה-בריונים ואיים בנקיטת צעדים דרסטיים, דבר שהביא להפסקת החטיפות.

מר טולידנו, שלא נראה לי בשום אופן כעניין ישראל או כאנטיציוני, ניסה להשיב לי את עמדתו הפרו-מגרבית. בואת שבארץ מולדתו מעולם לא היתה אסירי-שמיות, מיכרי בושיחי הכנתי שהוא וראה בציונות ובאנטישמיות שני צדדים של בעיה אחת, שכל אחת מהן מסבירה את רעותה. עמדתו לגבי הציונות -- נראה לי -- היא אחת של הבנה עקרונית והסתיונות מכל מיני פרטים, בעיקר מכל מיני פעור לות מעשיות.

בטרם אסיים את שיחתי המעניינת עם מר טולידנו, הרגשתי בפניי להודות לו על הזמן המעניין ועל נלווי הלב, ועל האיסון שנתן בי. הוא ענה: "היפך, אני מודה לך, הרי העניינים האלה חשובים לשיני עמינו".

ואת אשר כיהודי, אורח של מדינה ערי-בית: לי, הערבי, אורחי מדינת ישראל, עטאללה מצנור, נצרת

הצברית והיופי

אני חייב תשובה נכרית למאמרו הנשני של מיכאל אבידור, "האם הצברית יפותה" (התשובה היא כן, בכ"ף רבתי, קחו למשפ, את העובדה שמתוך 100 מלכות יופי מארי צות שונות שהתחרו על תואר מלכת העולם, נמצאה מלכת ישראל בין 15 הראשונות. כידוע, אי-אפשר להתלונן על הנשים הי-אמריקאיות, והעובדה ש"לייף" טרם הדפיס מאמר בשם, "האם האינקיות יפותה" מר-ברת בעד עצמה, היה לי זמן לנתח את האשה האמריקאית מבחינת יופי והתנהגות, ועובדת הימצאותי באוניברסטיה אמריקאית הקלה עלי את המלאכה. גם פה נהוג בין החברה לחלק ציונים מ"י עד 10 לחתיכות. עד כמה שזכור לי, הממוצע ברחוב אלנבי בתל-אביב היה נבוה יותר. בקשר להתנהגות, "התצופה" של הצברית, הרי אין היא נרועה מן האמריקאית הי-ממוצעת בת נילה, דבר אחר הוא אותו מיעוט העובד במשרדים ועונה כקול אדיב לטלפון, תכונה זו המצא גם אצל נבריים, הדבר היחיד בו עולה האמריקאית על הצברית היא הדוגמנות וצילום הפירסומה, אך מאחר שבארצות-הברית קיימת הפירסומה הוותיקה והועילה ביותר בעולם -- אל לצברית להתייאש.

דן שטרובל, שיקאגו, ארה"ב

בעירי כירושלים לא בת אחת ולא שתיים מכוערות הן להחריד (אך זה יכול לקרות תמיד). הבעיה היא קצת אחרת, מדה יותר וגם בוועדת: אצלנו כשמוצאים כבר בת שיש בה משהו (ולו גם קצת), הרי הושבת היא עצמה שהיא ליו טיילור או מה מחבה היא לאביר, שיכוא על סוס מהיר; או לאמריקאי רווקא כמו באגדוט הסבתא.

מיכאל קרן, ירושלים

... קודם כתבו נבריים, שכולם אמרו כי האשה הצרפתית היא כליל השלישית, ושי הצבריות לא שוות כלום. אחר כך כתבה אישה, רינה צור, ואמרה שהנבריים הצרפתים הם כליל השלישית ושהצבריים לא שווים כלום, או אם קודם חשבתי שהצבריים צרי-כים לנסוע לצרפת ולמצוא שם את מבוססם, עכשיו אני חושב שגם הצברית צריכה לנסוע לצרפת, כדי למצוא שם את הנבר האירואלי.

או האם באמת חושב מר אבנרי שבחשיכה אפשר להבחין באם הם בלתי מזויינים כי נשק? האסור לנו מה שמתר בכל מדינה, לכי נוביניכול בלתיחוקים? רק במדינה היהיה ההעללות, יש לננות זאת בכל תוקף, היים רונזבוים, פתח תקוה

צעירים ערכיים עברו מהצפון הרחוק כי יבילי הדרום הרחוק בואר עזה, על מנת להזורר הנה ולהרונ ילדים חפים מפשע כי כבר שפרור, באישו פודיאון עם "קארל נוסטאב" בידיהם, הם קיבלו בצורה זו או אחרת את המניע להם, אבל אהם עושים איתם לקדושים

איתן רם, נוה צה"ל, תל-אביב

בעיות רחוקות וקרובות

מדהית אני בלב שלב עם הקוראה רות דרורן מירושלים (העולם הזה 1254). רבים הם טובים ממה וממני בארץ ובעולם קודר אים השכם והערב לפיכך נשק כללי וברי טול מירון הניון, וביעות הרענה כדור הארץ בראויאקטיביות הנגרמת מהניונים האטומיים, אבל לנו כאן, ובפרט לאמהות, יש הרבה -- הרבה מאד -- מה לעשות לפני שנוכל להתפנות גם לדרושה הצווקת של פירוק נשק כלל-עולמי

מוטב, אולי, שהקוראה מירושלים תעשה לקיורב לכבוד בינונו לכי שכינינו הערבים, שיחייבים אנו לראות בהם אנשים כערי ננו...

ספר ה(מ)כפרים

אני מסכים בכל לב עם מה שכתבת על הירדן התנ"ך ועל הצורה יבנה קופנה הני ברת וולאגרה היסלבה מכראול (העולם הזה 1254). מטרות שאפשר לחלק את הפני מים לטפתים שונים, הרי נובעים כולם מצורה יסודית אחת: עירוב התחומים, כך, למשל, מתחרים אשירפקצו עם חובבים, רוביו שמתהתנד עם אנשים הנוקקים ל-תורמנים, וכאשר נוצרת בעיה שיפוטית, פונים אל דויד בן-גוריון -- ולא ברור אם משים היותו ראש ממשלה, אורח מכובד או חובב תנ"ך ידוע.

דויד כהן, פתח תקוה

האזנתי לשידור הטכס, על חלק מן הי-עניות יבולתי לענות בקלות, על היתר עניות בעזרת כפר קונקרטיציה ואז שמתו לבי, שמה שדרוש כדי להצליח אינו ידע כי תנ"ך, אלא זיכרון פילולוגי, לכן, מוטב אולי לשלל את חידון לתנ"ך ולערוך חידון הקונקרטיציה, גם אם יוכלו השופטים לשי אול שאלות כמו: "כמה פעמים מוזכרת הי-מלה "גלות" בתנ"ך?" או: "באיזה פרק מדובר על אחיתופל?" אבל מכיוון שלא ידראו לזה חידון התנ"ך, יישמר כבוד הי-תנ"ך מטעמיםהולואי הקרקטי של החידונים הנוכחיים.

... מדוע, בעצם, אין עורכים חידון, כפר הטלפונים? גם כאן יצטרכו המתחרים להרי ביח זכרון פוטוסטאטי, חיון מזה, אל תול-ולו ככפר הטלפונים לעומת התנ"ך, שהוא כפר המספרים, הרי כפר הטלפונים הוא כפר המספרים, נחמיה גור, חיפה

זה האיש!
 עוקבים אחריו
 זה האיש הצלחתי עצלם אותו.

אריה קרן, האמבורג, גרמניה

יש נכיה בעירי
 תנידו מה שתיידה, אני אמין באמונות בטוטבראדיני, קוראים שיש להם סיפ מיעט זיכרון זיכרו בוודאי את מה שכתב שאיר ט, רישל, נביא, כמורר המכתבים והעולם הזה 1254). הוא כתב: "כפברואר יפרון מרד בסוריה נגד האיחוד עם מצ-רים" לא מינה שזה קרה חמישה חודשים מקדם יותר, אבל זה מוכיח שצדאי להאי-מין בניבאים אלה, בחיין

שכתאי ירושלמי, תל-אביב